

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 120 Lei
Pe jumătate 60 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei — a doua și a treia oră 2 Lei.

Românism și Credință.

Tineretul universitar din Cluj vine la Blaj și mărturisește că numai prin Românism și Credință poate trăi neamul nostru. — Cuvântare rostită în 6 Ian.

De George Simu

președintele cercului cultural „Valea Târnavelor”.

Am dorit noi, tinerimea universitară din cercul cultural „Valea Târnavelor” să ne oprim o zi aici în Blaj, să ingenuchiem întâi în fața celui mai sfânt altar românesc, și apoi să vărsăm câte-o lacrimă caldă de recunoștință pe bătrânele ziduri ale scumpelor și dăta-toarelor de viață școli, redesteptătoare de lege și neam.

Să ne oprim aici, să ne înprospătăm plămânilor cu aer curat și neprihănit, să trăim câteva ceasuri senine, scaldându-ne sufletele în lumina cinstei și a vredniciei omenești.

Și apoi să ducem mai departe cu noi râvna de muncă, pe care au dus-o toți aceia ce își dorm somnul de veci în sfântul pământ al Blajului, sfântit de trupurile lor din morminte și de suflul ce plutește și va pluti totdeauna asupra acestor ziduri umile, dar scumpe ca cel mai curat aur.

Cercul nostru e o societate de tineri universitari, stă din membri cari au văzut lumina zilei pe malurile năsi-poase ale Târnavelor. Noi suntem sărutăți de acelaș soare și născuți pe aceleaș plaiuri, pe cari și-au trăit viața atâția bărbați mari și scumpi sufletului nostru tânăr, încât nu se poate să ne abatem din drumul străbătut de ei, și nu se poate să propoveduim altă cultură decât cea începută de ei: cultura creștinească, curată și fără târguieli, care are menirea înaltă de a da naștere caracterelor mari și stăruitoare.

Noi dorim să fim răspânditorii culturii creștinești, care de aici din Blaj își are începutul pentru toți Români.

Nu să luminăm Blajul am venit noi aici, ci noi înșine — să împrumutăm puteri dela Blaj și, să ne arătăm respectul, iubirea și alipirea noastră față de toți acei cari trăiți aici, — de gân-

durile de cari e condus Blajul, care este azi și va fi în viitor al nostru, al tuturor.

Multă parte a avut Blajul de tristețe și amărăciune. Și așa se vede, că dat îi este, ca și azi să-și poarte crucea cu împăcare, dar și cu îndârjire.

Toate furtunile și toată vijelia străină s'a năpustit și a urlat mai întâi deasupra turnurilor sfinte ale mănăstirii Blajului, — și asta din motivul că de aici porneau ideile de împotrivire contra tuturor acelor, cari voiau să cutopească sufletul și cultura românească.

Așa a fost în trecut, începând cu martirul Inochentie așa se pare că e și azi. În trecut să făcea front aici contra acelor cari voiau să cutopească viața românească, iar azi sunt încheiate rândurile împotriva tuturor acelor cari ar cuteza să oprească în dezvoltarea ei o cultură creștinească-națională.

Aici în Blaj, pe fruntea acestor școli și așezăminte se poate pune mai pe dreptul pajura României: „*Nihil sine Deo*” (nimic fără Dumnezeu) — pentru că nicăiri nu se sărută credința cu știința ca aici, și rânduiala cu moralitatea.

Că e adevărat cea ce spun s'a dovedit aici în Blaj în trecut și se dovedește azi mai mult ca totdeauna. Și aceasta din motivul că azi se dă ultima luptă. Bolintineanu zicea:

„Astăzi este timpul ca să isprăvim
Sau Români ne pierdem, sau Români trăim”.

Ca Români am învins și trăim; căci vitejia unei armate condusă de un Rege atât de mare și iubit stă de pază.

Dar e timpul să strigăm:

„Astăzi este timpul ca să isprăvim
Sau creștini ne pierdem, sau creștini trăim”.

Idealul tinerilor universitari români de pe întreg pământul României-Mari,

țineste la înfăptuirea unui stat cu adevărat românesc, dar și creștinesc.

De aceea venim cu respectul și dragostea cuvenită aici la Blaj, unde de mult s'au ridicat două pedestale uriașe ca să se așeze pe ele: *Românismul și Credința*.

Românismul strălucește în bătaia soarelui. E timpul să punem umărul, bătrâni și tineri, să ridicăm în focul luminii cerești, în razele soarelui, și *Credința, susținătoarea Românismului!*

A început anul sfânt.

— Papa Piu al XI-lea a deschis poarta bisericii sfântului Petru. —

În ajunul Crăciunului, la ceasurile 11 din zi, s'a făcut la Roma deschiderea porților dela cele patru mari biserici din veșnica cetate, cari nu se deschid decât tot la un pătrar de veac odată. Poarta bisericii celei mai mari, a bisericii sfântului Petru, a deschis-o însuși Papa Piu al XI-lea.

Iată cum s'a făcut deschiderea:

Sfântul Părinte, îmbrăcat în toate odăjile și purtat pe un scaun de cătră patru soldați de ai Papei, a fost adus din bisericuța numită Capela Sixtină în marea biserică a sfântului Petru. Înainte mergea lungul sireag al satelor de preoți, episcopi și cardinali din toate părțile lumii. Ajuns la zidul care acoperia poarta, a lovit de trei ori cu un ciocan de aur crucea de marmură neagră așezată la mijlocul zidului rostind de trei ori: „Deschideți-mi porțile, pentru că eu noi este Dumnezeu”. La a treia lovitură mica cruce s'a sfărâmat în bucăți, iar zidarii său dărâmat zidul. Când s'a văzut poarta cea mare descoperită, Papa a strigat: „Aceasta este poarta Domnului”, iar corul a răspuns: „Dreptii vor intra printrânsa”. Atunci Papa a pășit pe prag și tot deodată a început să cânte căzând în genunchi: „Pe tine Doamne te lăudăm”, a trecut apoi însuși și după Sfinția Sa pe rând toți preoții prin poartă. În sfârșit Papa a mers în mijlocul bisericii, a binecuvântat mulțimea, iar doi cardinali au citit scrisoarea Papei, prin care dă indulgențe tuturor, cari vor intra, fiind spovediți și cuminecați, prin cele patru porți ale celor patru biserici din Roma.

Și sunt până acum peste 2 milioane de credincioși cari au făgăduit că merg anul acesta la Roma.

Grăunte sufletești.

Bolșevismul și cultura.

Din cele arătate până aici foarte ușor se poate vedea, că bolșevismul nimicește orice cultură. Asta ni-o spun toți călătorii cari au umblat prin Bolșevicia și se poate vedea din urmările învățăturilor bolșevice.

Dacă nu am nici un folos din munca mea, dacă tot ce câștig prin cuminența, înțelepciunea și hărnicia mea este a statului, adică a tuturor, — nu sunt prost, să-mi bat capul cu tot felul de născociri de ale științei. Cine ar fi prostul, să stea zi și noapte la masa de scris, ori în lucrătoare și să muncească până dorm alții, pentru ca să le facă lor bine? Dar chiar dacă s'ar afla vreun astfel de nebun, cine i-ar da banii de lipsă? Pentru că la orice descoperire, sau invențiune, pe lângă minte, mai trebuiesc și bani. Și apoi la ce să-mi bat eu capul cu lucruri de acestea, când de soarta mea și așa se îngrijește statul? Și din capul locului cine ar fi în Bolșevicia harnic, și la ce, că doară ori ești harnic ori ești lenes, statul trebuie să te susțină, trebuie să se îngrijească de tine.

Să nu mergem mai departe, să ne gândim numai la un sat, care are avere mare, așa că școala și biserica și celelalte cheltueli ale comunei se acoper toate numai din veniturile acestea. Acolo oamenii nu plătesc nici aruncuri comunale, nici bisericesti, nici școlare. Tot ce câștigă, peste darea care trebuie să o plătească statului, bagă în buzunar și prin urmare trebuie să fie oameni mai cu stare decât cei din alte comune, cari nu sunt scutiți de dările

acestea. Și nu e așa! Am văzut sate cari n-au nici un venit, locuitorii lor plătesc toate aruncurile, zidesc din puterile lor casă comună, biserică, școală, plătesc preotului și învățătorului și cu toate acestea nu sunt mai săraci decât ceilalți. Pentru ce? Pentru că sunt mai sărguincioși, mai harnici și mai cruțători decât ceilalți. Și dacă se întâmplă, cum s'a întâmplat de curând cu exproprierea, că în comuna cea cu averi multe, oamenii sunt siliți să plătească vreedată și vreun arunc, se răscoală, fac gură, se tânguesc până la Regele, că ei nu plătesc, că sunt săraci. Cu un cuvânt acolo, unde oamenii știu, că au să câștige și — pentru sine și pentru comună, sunt mai harnici decât acolo, unde știu, că treburile și cheltuelile comunei le isprăvesc alții. — Cât trebuie deci să fie de lenes, ceice ar ști că nu numai cheltuelile comunei vin dea gata, ci până și mâncarea, beutura, îmbrăcămintea, încălzămintea, lumina și încălzitul? Ar lucra ei de silă, ca de voie bună, pentru că altfel i-ar pedepsi cei mai mari; dară ce lucru ar fi acela! Să ferească Dumnezeu!

Și din pildele dela noi ne putem deci închipui, ce poate fi în Bolșevicia, ce fericire nespūsă și ce indestulare, ce propășire a științei și a învățaturii, și cu un cuvânt a culturii!

Spre nefericirea bolșevicilor însă, țărani ruși au fost mai cumiți decât ei și au dat peste capete prostiile bolșevicilor, și-au făcut înșiși dreptate și trăiesc după vechiul și bunul obicei de demult, cu deosebirea că au în frunte pe bolșevici, cari îi despoaie de bucate, de vite și de bani și nu-i apără nici de foamete, cum făceau vechii stăpâni. Bieții țărani ruși au trebuit să se convingă din proprie pățanie că e adevărată zicala: „Schimbarea domnilor, bucuria proștilor”. La ei s'au schimbat domni, treburile însă nu numai că nu merg mai bine ca mai înainte, ci tot mai prost și mai rău. Dar acestea le vom vedea într'alt număr.

Părintele Iuliu.

CUM STĂ LUMEA ȘI ȚARA.

Liberalii își caută urmași.

Știm cu toții că la guvern sunt astăzi liberalii, adică d. Ionei Brătianu și oamenii săi. Se pare însă că s'au cam urf de „domnie” și ar vrea să mai hodinească o bucată de vreme. Asta și pentru că să nu se sature prea mult țara de dâșii și să nu mai vrea să-i primească și altă dată, când le-o mai veni pofta de guvern. Liberalii sunt însă învățați să poruncească și dela hodină tot ei, de aceea se spune, că d. Brătianu își caută un urmaș de care să-și poată lega sforile și să-l joace după pofta sa.

Spre acest scop tare i-ar fi pe plac generalul Averescu, pe care l-au mai dus Brătienii de nas și altă dată. Numai cât generalul și-a cam mâncat mălăiul, ba a pierdut și pe omul său cel mai de seamă, pe Argetoianu, care a trecut de partea d-lui Iorga. Alții, puțini i-au mai rămas. Și se spune că pe Averescu nu-l are la inimă nici Regele, zadarnic își tot plimbă în adunări pe la București celea câteva sute de partizani ai săi. Pintenii generalului s'au învechit. N'a avut mare noroc nici mai în toamnă cu d. Goldiș.

Așa că din partea asta d. Brătianu slabă sprijoană are.

Spre cine înclină puterea?

Fără voia dlui Brătianu, mai tare stă astăzi Partidul Național cu d. Maniu. Alegerile din urmă dela Dej și dela Galați au arătat, că Partidul Național are celea mai multe voturi și'n Ardeal și'n vechiul regat. Că la Dej de pildă, alegătorii n'au putut fi abătuți dela credința lor nici cu celea mai mari făgăduieli și daruri. Nici cu înfricări.

Tare stă iarăș d. Iorga care a câștigat în d. Argetoianu un tovarăș foarte puternic. Și mai are cu sine și pe mulți oameni de carte și de peană.

Partidul dlui Mihalache e cam clătinat de dd. Lupu și Stere, ale căror păreri bat prea

Foita „UNIRII POPORULUI”.

Lăcătuș Toader.

L-am întâlnit în piața Blajului pe Lăcătuș Toader, comediașul copilăriei mele. Din puradelul care scotea creișarul cu dinții din pământ și ne juca ca la ușa cortului pentru o coaje de țipău înmucegăită, a răsărit bărbatul bine închegat, cu pieptul trunchios, pe care îl aveam în față. Nu l-aș fi mai recunoscut, dacă nu mi-l arătau alții. Cum îi stam în față, Lăcătuș mă sfredelea cu ochii de carbune, ca și când ar vrea să descopere vre-un semn, care să mă scoată din afunzimea uitării.

— „Mai mă cunoști Lăcătuș?”

— „Cum să nu” — răspunde dânsul, arămăindu-i-se fața și mai mult de teamă, că o să-l întreb de numele, pe care, eram sigur, că nu-l știe. Și în truda lui de-a mă ghici, Lăcătuș și-a pironit privirea în pământ, muncindu-se să-l smulgă de undeva. Câte fețe cunoscute de școlari ai Blajului nu-i vor fi trecut prin minte, fără să se poată opri asupra vreunuta. Căci Lăcătuș, copilul nimănuia, pe toți îi cunoștea, dar nici unuia nu-i purta gândul. Pentru el, cine-l miluia cu ceva era „domnișorul”, cine nu, era șșșșgărcitul.”

Cu gândul la gologanii, pe cari era sigur că-i capătă, Lăcătuș îmi arătă mâna-i mutilată de sălbătăcia războiului, ca și când ar fi vrut să zică: „și-acuma-s vrednic de mila voastră”.

— „Unde-ai fost rănit Lăcătuș?”

— „La Ivangorod, domnișorule”, răspunde Lăcătuș, scrâșnind din dinți, vrând să-mi arete, că mare grozăvie a fost pe-acolo.

I-am dat mărunțișul ce-l aveam, ca omul care are o datorie, și o plătește bucuros. Cum a pus mâna pe parale, a făcut stângănprejur salutând militarăște. La câțiva pași i-se pune în cale o țigăncuță mică de statură, cu fața de ceară. Era nevasta lui Lăcătuș.

Câte icoane îngropate de pulberea celor douăzeci de ani, nu mi-a descoperit țiganul acesta, în vreme de câteva minute. Câte amintiri s'au desprins din noianul uitării, amintiri pe cari cine știe când le-aș mai fi desgroptat, dacă nu-l întâlneam acum, în piața Blajului.

Douăzeci și două rânduri de studenți au trecut pe strădele Blajului de atunci. Era o Duminecă cu soare de primăvară, plină de lumină și voie bună. În curte, la nana Iova, Lăcătuș bătea pământul scuturându-și toată bogăția din frânturile zdrențelor. În jurul lui „ceata lui nana Iovă” îl îndemna să chiuie. Lăcătuș abia răsufând mânca chiuitura:

Că dieșii sunt șelăi

Și sărută ochii tăi...

Când a sfârșit jocul a trebuit să spună cum îl chiamă:

— „Lăcătușșșș Toader!”

— „Al cui?”

— „Alu nime!”

Și toți se îmbulziau în jurul lui, ca în jurul unui comediant. Numai eu, în urma unei mici părueli, stam trist de-oparte. Lăcătuș își aștepta plata osteneții. Nu știu care dintre

ssudenți, iese din casă cu un colț măricel de țipău, punându-l în mâna lui Lăcătuș, care de bucurie s'a dat de două ori de-a roata și și-a mai spus odată numele: Lăcătușșșșș Toader. Apoi l-au petrecut cu toții până în aleiu. Seara, când să-mi mai înblânzesc foamea, ia țipău, dacă ai de unde. Se făcuse aburi din cufăraș. Atunci îmi adusei aminte, că numai Lăcătuș și-a putut împăca foamea cu el, căci celalalți din casă își isprăviseră țipăul încă la ameazi, așa, că toți laolaltă, nu aveau să orbească un șoarece. De-atunci începusem a-l uri pe Lăcătuș, că m'a făcut să duc o foame, de-mi cântau urechile. Dar n'a fost cea dintâi, nici cea din urmă.

Dacă vei auzi Lăcătuș Toader, că ai ajuns în gazetă, nu se intristeze sufletul tău de țigan. Firul amintirilor s'a întins până în vremea, când tu ca să-ți omori foamea ne jucai jocurile tale pochte, iar noi privind la tine, ne uitam că eram flămânzi ca și celce ne desfătează.

Ce vei fi apărut tu la Ivangorod, când nici cămașă în spate nu-i fi avut, înțeleag-o ceice și-au pus arma în mână, vorbindu-ți poate și fie de patrie și tron. Eu cred că tu, în mintea ta de neștiutor de carte, înțelegeai sub patrie Blajul cu lumea lui de studenți, și pentru această patrie te-ai aruncat în ploaia de gloanțe dela Ivangorod, ca s-o aperi de năvala dușmanului. Din aureola vitejiei românești dela Ivangorod, o părticică și-se cuvine și fie Lăcătuș Toader. Petrea Dascălul.

departe, spre stânga. Tot cam din pricina asta nu s'a putut face nici unirea între d. Mihalache și d. Maniu.

Ei, dar dacă așa stau lucrurile, cine va lua puterea dela liberali? Prorociri nu putem face, însă de bunăseamă primăvara asta va lămurii lucrurile. Nu mai e mult pân' atunci.

De prin alte țări.

Mussolini se elatină. Vestitul conducător al «Fasciștilor» italieni, care din negreafă de rând a ajuns ministru președinte al Italiei, ba chiar un fel de rege al doilea, se cam elatină pe scaunul său. Parecă s'au săturat italienii de el și vreau să-i dea pașaportul dela cărmă. Cică și regele ar dori lucrul acesta. Vrajmașii săi se întăresc pe zi ce merge. El nu s'ar da cu una cu două. Ba amenință că iar își adună regimentele lui celea cu cămașă neagră și face ce-a mai făcut (dă la mir potrivnicilor, ori îi îndoaie cu ulei de ricină, să-i rupă la foale). Deocamdată într'atăta stă treaba: Mussolini are vrajmași puternici, cari se trudesesc din răsuputeri să-l măture. Dealtfel despre Mussolini se spune că le dă arme la bolșevicii din Rusia, el care s'a ridicat tocmai ca dușman al bolșevicilor. De-o fi așa, nu-i pagubă de l-or mătura.

Furtul mari în Anglia. Nu-i vorba de furtună între miniștrii și între oamenii politici, că englezii sunt oameni potoliți dela fire, ci e vorba de mânia văzduhurilor. În săptămâna trecută vânturi cumplite și ruperi de nori au bătut peste toată Anglia. Multe sate au fost încunjurate de ape și nici o mașină de sburat n'a mai putut pleca din Anglia spre Europa, din cauza volburilor groaznice.

Bolșevicii spun că se cumintesc. Chiar dela început bolșevicii nu s'au mulțumit cu isprăvurile dela ei de acasă, că s'au făcut țara de haram, ci au căutat și caută să impuieze lumea toată cu «ideile» și cu fericirile lor. De aceea au trimis șpioni în toate țările și bani grei, cu scopul să răstoarne și aiurea rânduiala dintre oameni. Au trimis publicațiuni și cărți revoluționare și au tot sgândărit nemulțămirea dintre oameni, crezând că vor trage în tabăra lui Troțki toată lumea. S'au vârit și'n țările mici și'n celea mari. Dar nu le-a mers prea moale, că pretutindeni oamenii lor au ajuns prin temniți și la judecăți. Așa au pățit-o comuniștii de curând la noi, și așa au pățit-o și aiurea. Ba cu tertipurile lor au ajuns numai să trezească toate țările de cap și să-i urească și mai tare. Țările din Răsăritul Europei în frunte cu România au și făcut un fel de legăturală de apărare împreună împotriva bolșevicilor. Văzând ce li-se întâmplă, bolșevicii au ținut de curând o adunare la Moscova și au hotărât că nu-și mai bagă ghiarele în alte țări ci rămân cu ce-au câștigat în Rusia.

De s'ar ținea de cuvânt, n'ar fi rău. De nu, ce-au pățit vor mai păți! Că nici o țară din lume nu-i bucurasă de dânșii.

Iarăș mare sfat la Paris. Țările biruitoare în marele război, se împart acum asupra despăgubirilor ce trebuie să primească dela învinși. La acest sfat țările celea mari au avut de gând, la început, să fie numai ele de față și să nu dea cuvânt celor mai mici, ca de pildă România, Sârbia, Ceho-Slovacia și altele, decât numai așa de după ușă. Ori să le cheme numai pe spartul târgului. Pentru asemenea lucru, țările din Mica Antantă au protestat cu tărie. Îndeosebi România noastră. Văzând Franța ce supărare mare se face, a trimis vorbă la București, să meargă și solii României, că vor avea scaun de cinste la masă, alături de cei mari, nu după ușă. A și plecat d. Vintilă Brătianu, cu mai mulți sfetnici.

Horthy s'a învățat cu domnia. Horthy e un fel de rege neincoronat al Ungariei, purtând numele de «regent». Slujba asta nu i-s'a dat însă pe toată viața, decât numai pe-un anumit număr de ani. Chiar acuș i-se implinește

sorocul, adică îi iasă anii de «domnie». Numai cât dumnealui tare s'a învățat cu boeria și-i place mult să fie regent. Că nici nu-i merge rău în palata cea mare din Buda. Sîmțind că azi mâne trebuie să plece, s'a pus pe gânduri și se ploconește în dreapta și'n stânga, să-și facă mână bună, să mai rămâie. Păi, nici n'are gust rău bagseamă! Domnia-i lăcomoasă.

De-ale plugăriei.

Bumbacul crește și la noi.

(A se vedea numărul 50)

Peste vară, fiecare fir va produce 30—50 capsule, iar fiecare capsulă va cuprinde în calcul mijlociu 1/2 (o jumătate) gram bumbac și 2—3 grame sămințe.

Încă de pe la sfârșitul lui Septemvrie capsulele încep a crepa și a scoate firele de bumbac afară, ca un pământul. Aceste numai decât trebuie culese, altcum le-ar împrăștia și duce vântul, cum duce sămânța de polomidă, care încă își are perisorii ei, cu ajutorul cărora zboară.

Pe la mijlocul lui Octomvrie, plantele se smulg, fie capsulele ce au mai rămas pe ele coapte ori verzi, (căci și aceste în 2—3 săptămâni se coc, se uscă și lasă să iasă bumbacul afară cu sămânță cu tot) și se arată ori atârână pe niște lețe ori sfori cu rădăcina în sus, în camere cu temperatura chillei de locuit.

Separarea sau culegerea bumbacului de pe sămințe se poate face cu mâna pentru trebuințele proprii ale producătorului, sau cu mașini speciale, în filaturile și fabricile de vată din țară, cari nu vor mai fi silite ca până acum, să împoarte bumbac brut de sute de milioane lei, ci vor cumpăra acest material dela producătorii din țară noastră, pe un preț moderat, spre a separa bumbacul de sămințe în instalațiunile lor proprii, iar sutele de milioane de lei vor rămânea în pungile noastre.

Acum să vedem rentează cultura bumbacului pentru un proprietar mic sau mijlociu cum sunț țărani noștri? Calculul următor ne dovedește deplin, că rentează.

Dupăcum am văzut mai sus, fiecare capsulă ne dă 1/2 gram bumbac și 3 grame sămințe. O plantă sau un fir ne va da 25 grame bumbac și 150 gr. sămânță. 5000 fire câte putem cultiva pe un jugăr (pogon), ne vor da 125 kg. bumbac și 300 kg. sămințe.

Dacă computăm 1 kg. bumbac à 100 Lei, numai după 125 kg. vom căpăta 12,500 Lei; iar după 300 kg. sămânță din cari se stoarce un oleiu, ca cei de masline, computat numai cu 20 Lei kg. vom căpăta 6000 Lei, cari laolaltă fac la 1 jug. 18,000 Lei.

Cu ce să cultivăm noi un jugăr de loc, ca să ne aducă venitul acesta, fie și brut?

Mulți dintre cetitorii noștri vor rămânea surprinși la cetirea acestor șire, auzind pentru întâiaoară lucrul acesta și vor trage la îndoială posibilitatea lui.

Insu-mi, care am celit mai mult despre cultivarea bumbacului, în America și aiurea, am avut nedumeriri în privința aceasta.

Toate nedumeririle acestea mi le-a spulberat însă ziarul «Universul» Nr. 277 din 3 Decemvrie a. c., în care se aduc dovezi, experiența oamenilor cari s'au ocupat cu cultivarea bumbacului arătată mai sus. Dar nu numai experiența particularilor întărește succesul culturii bumbacului în țara noastră, ci și fermele statului, unde s'a încercat cultivarea bumbacului, dela cari se poate procura sămânța de lipsă.

Ar fi bine, ca barămi preoții, învățătorii și plugarii mai inteligenți, să facă încercări și probe, cultivând acum la început, un teren mai mic cu bumbac, 100—500 fire, dupăce bumbacul e indispensabil pentru fieștecare familie.

Eu am mare nădejde, că peste 5—10 ani mai multe jugăre vor fi sămânate cu bumbac, decât cu porumb sau cucuruz.

Să dea Dumnezeu!

Nicolae Pop, prof. de economie.

Știrile Săptămânii.

INSTIINTARE. Calendare pe anul 1925 nu mai avom de loc!

Ni-s'au cerut cu mult mai multe de câte-am tipărit. Comandele primite după Crăciun n'am mai putut să le luăm în seamă.

Ne doare inima că s'a întâmplat așa. Pe anul viitor însă ne vom da silința să scoatem calendarele din bună vreme și atunci vom putea mulțumi pe toți prietini Blajului.

În orice caz ne bucurăm, că munca noastră din acest an a fost așa de prețuită. Mulțumim în deosebi onor. Domni preoți, cari ne-au făcut comande foarte numeroase. Dacă ar binevoi să ne sprijinească tot așa și gazeta, atunci nici o foaie populară din România n'ar fi mai puternică decât «Unirea Poporului».

S'au aflat moaștele scriitorului nostru Nicolae Bălcescu. Profesorul Isăceanu, care face cercetări în Italia, a descoperit în orașul Palermo moaștele marelui nostru scriitor Nicolae Bălcescu, care a scris viața lui Mihailu Viteazul și a trecut în 1848 și pe la noi prin Ardeal dar a murit în străinătate, în Italia. În curând aceste moaște se vor aduce acasă și se vor înmormânta fie în Bălcești, satul unde s'a născut, fie în Târgoviște, unde se păstrează capul lui Mihailu Viteazul, fie apoi în catedrala dela Alba-Iulia.

Noul episcop dela Cetatea-Albă. În locul fostului episcop dela Cetatea-Albă (Basarabia), Nicolae Cotlarciuc, care a fost ales mitropolit la Cernăuți (Bucovina), a fost ales episcop fostul episcop militar I. Teculescu, pe vremea războiului fost protopop neunit la Alba-Iulia.

Boala sughițului la Cluj. O boală șoadă s'a ivit de curând la Cluj. O mulțime de oameni au început să sughițe fără de veste și nu se puteau mântui nicidecum de neplăcuta simțire a pieptului și a gâtului. Sughițul îi ținea ceasuri întregi, ba unii n'au putut nici dormi nopțile, că trebuiau să sughițe într'una. Doctorii nu știu încă, ce să fie pricina acestei boli. Atâta s'a văzut că-i lipicioasă.

Ce pățesc oamenii prin orașele mari. Un oarecare pierdevară de fel din Dicioșanmărtin trăia în vremea din urmă la București și făcea «trebșoare bune» în felul următor: Se învărtia ziua toată pe la gară și așteptând trenurile se lipia de oameni cari nu aveau unde să doarmă nopțile. Îi lua cu vorba și le îmbia el cortel. Iar noaptea îi jefuia de haine și de bani și se făcea nevăzut. Așa a făcut de curând chiar c'un cunoscut al său din Sănmărtin. Ba a avut obrăznicia să vie acasă și să se plimbe în hainele păgubașului. În Dicioșanmărtin era însă în cunoștință bună cu poliția, care văzându-l înțolit prea boerește l-a luat la întrebări, că pe ce cale s'a îmbrăcat așa de tanțos? A sosit însă în curând și păgubașul și plângându-se la poliție, hoțul a fost desbrăcat cum nu i-a plăcut. Iar acum zace în temnița dela Ibașfalău îmbrăcat în cotrențele lui de demult.

Unde femeile bătute au lege bună. La un judecător din America în fiecare zi se înfățișau câte cinci-șase femei și se plâneau că le bat bărbații. Stai că am să-i vindec eu pe bărbații de acest nărav căinos, — ș'a zis judecătorul. Și pe cea dintâi femeie care s'a plâns de bărbat a întregit-o: Ce pedeapsă vrei să-i dau păgânului ăstuia care te-a bătut? Să-l torni la închisoare pe două luni de zile, domnule judecător, că prea m'a deșălat spurcătu! — Bine, fiel! — zise omul legii. Și așa s'a și întâmplat. Bărbatul a fost pus la piță și la apă pe șaiszeci de zile, iar femeia a plecat mulțumită dela judecată. Dar că ce s'a mai întâmplat după două luni cu dumneaei, noi n'am mai putut afla.

Crăciunul bolșevicilor. Și anul acesta, ca și anul trecut, bolșevicii din Rusia și-au bătut joc în ziua de Crăciun de Dumnezeu și de biserică. Tot n-au îndrăznit însă să facă prostiile din anul trecut, s'au îndestulit cu atâta, că pe vremea bisericii au ținut adunări, în cari și-au bătut joc de religie și de tot ce e sfânt. Dureros e, că la aceste adunări au luat parte mulțime mare de oameni, mai cu seamă însă muncitori.

Gușa cu boală. Dl. Dr. Liviu Câmpănu, asistent la clinica de chirurgie din Cluj, fiul protopopului unit din Târgu-Murăș, scrie o carte despre gușa, în care arată, că cei mai mulți gușați se află în Ardeal și Bucovina. În vechiul regat sunt mai puțini. Gușa se face din apă, și anume din apele în cari nu este iod. Gușa se poate vindeca cu iod și prin operație.

Groznicul Crăciun al unor copii. Intr'o școală din America s'a făcut pentru copii un pom de Crăciun, care a luat foc dintr'o lumină. Focul s'a lăsat cu atâta repeziție, încât 36 de copii au ars de viș, iar ceilalți au scăpat cu răni și cu haine arse.

O groznică nenorocire cu balonul. De-o vreme încoace sunt tot mai mulți oamenii de bani gata, cari nu mai vreau să călătorească nici pe uscat nici pe apă, ci prin văzduh, cu balonul ori cu aeroplanul. Adevărat că acestea călătorii sunt repezi ca vântul, dar sunt încă și grozav de primejdioase. Când răvnești la calea pasărilor trebuie să fi tot cu capul în mână, spovedit și cuminecat cum se zice. O mare nenorocire s'a întâmplat de curând cu balonul în Anglia. Șapte călători voiau să meargă în ajunul Crăciunului cu balonul la Paris. Abia s'au ridicat însă dela pământ și își fluturau năframulele, luându-si rămas bun deja cunoscuți și dela rudeni, când, aprinzându-se mașinile balonului, au fost învaluiți de flăcări și de fum. În câteva clipe balonul s'a și prăbușit la pământ, îngropând în scrum trupurile celor șapte călători și a cârmaciului. Prav și pulbere s'a ales de dânșii!

Viscol și ger îngrozitor în America. În partea de miazăzi — apus a Statelor Unite din America de Nord a bătuit în sărbătorile Crăciunului un viscol și ger îngrozitor. În unele părți gerul a ajuns la 40 grade, ceea ce nu s'a mai pomenit de mult. Până acuma au murit în urma frigului 29 de oameni.

Două femei omorite de un butoi. Două femei din Vaida-Recea (jud. Făgăraș), se înăpăiau dela Făgăraș dela târg, venind în carul unui căraș. În car se afla și un butoi de 250 litri. Speriindu-se caii, butoiul s'a mișcat și a căzut peste bietețele femei, omorându-le.

Nou abonament la foaie.

Pe un an întreg	120 L.
Pe o jumtate de an	60 "
Pe trei luni	30 "
In străinătate	300 "

Abonamentul se plătește înainte!

Preoțime!

Nou Apărut!

Predici la morți

de I. MARGA, protopop

1 expl. 45 lei, plus 5 lei porto.

Se află la Librăria Anca. Cluj.

(7) 7-20

DE PRIN SATE.

Din Munții Apuseni.

Subscriși, locuitori la o margine de pădure a comunei Lupșa-Hădărău și în apropierea satului Mușca, cu ocaziunea sfințelor Sărbători ale Nașterii Domnului — la statul studentului de școală normală Popa Alex. — am adunat în dată suma de Lei 400 (patru-sute) pentru »Institutul Recunoștinței«. Astfel cercând și noi de a fi recunoșcători față de »Ierusalimul Neamului Românesc« adevărat Blajul și care pe lângă atâtea mari și alese bunătăți ne dă și »Unirea Poporului« care atâta mângăere produce în sufletele noastre dornice după pace și lucruri frumoase, nu politică interesată ori ură confesională, cum, durere, propagă alte ziare populare dela noi.

Vă rugăm Dle Redactor să binevoiați a publica în prețiosul Dvoastră ziar numele precum și suma celor cari au dat, pentru că fiecare să vadă, că suma dată a și ajuns la destinație.

Numele donatorilor: Vasii Constantin 100 Lei, David Alexandru 50 Lei, Bocsa Ioan 50 Lei, Suci Alexandru 40 Lei, Popa Traian 30 Lei, David Dumitru 30 Lei, Fonoage Ioan 30 Lei, v. Ana Hurga 10 Lei, Mifinda Iina 20 Lei, Răcășan Dumitru 20 Lei, Bocșa Parasie 20 Lei. Total: 400 Lei.

Am fost rugat din partea locuitorilor din crângul satului Lupșa-Hădărău să compun scrișoarea de mai sus pentru a fi trimisă On. Red. »Unirea Poporului«. Am făcut-o cu atât mai bucurat cu cât cei mai mulți dintre donatori sunt frați neuniți, dar cunosc și recunosc pe deplin înasămnatatea Blajului. Rog asemenea ca numele lor să fie publicate pentru că va servi și ca exemplu pentru alții din comună, căci »Unirea Poporului« e foarte cetită în părțile acestea.

Cu multă stimă:

Părintele Coriolan Sabău.

Poșta gazetei.

Celor ce așteaptă calendare. Tuturor celor ce ne-au cerut calendare înainte de Crăciun, — li s'au trimis. Unde s'au cerut însă prea multe într'un pachet, am mai redus numărul, ca să se ajungă și la alții. Dar de trimis am trimis pretutindeni. În luna Decembrie s'au trimis zilnic atâtea pachete, câte numai putea să primească poșta! Și dacă n'au sosit încă pretutindeni, vina nu este a noastră, ci a poștelor. Intre Crăciun și Anul nou iarăș am expediat într'una. Noi ne-am dat toată silința să mulțămim la vreme pe abonenții calendarelor, dar asupra poștelor n'avem nici o putere. Destule pagube avem din pricina ei. Să sperăm însă că celea trimise trebuie să sosească totuși. Ohimite! — Șirele de mai la deal! Vă rugăm să le luați și D-voastră în socotină. Puteți gândi că noi n'am făcut calendare ca să ne rămână pe cap! Păr. Aur. Pop. Ciceu. — Calendare nu mai avem. Însă poate să ne mai vie înapoi dela librării și atunci câte vom avea vă vom trimite!

Victor Moldovan, Someș-Inău. — Am primit 100 Lei. Calendarele s'au trimis. **Buta Condrate.** — Am primit 45 Lei. **Oltean Condrate.** — Am primit 90 Lei. **V. Z. Zagra.** — Despre darurile dela biserică numai atunci putem scrie, dacă înștiințările ne vin dela curatorate sau dela oficiile parohiale. Și dacă mulțumita se dă în numele acelora. **C. Gimp, Sibiu.** — Corespondențe nu publicăm decât dela persoane cunoscute. **Ioan Trif, Dej.** — Am primit suma de 220 Lei. Sunteți achitați și pe anul 1926. **Of. Par. gr.-cat., Iadara.** — Am primit 90 Lei. Sunteți achitați până la 31 Dec. 1924. **Simion Hurghiu, Beica de Jos.** — Am primit 90 Lei. **Dănilă Pasca, Bozies.** — Am primit Lei 100.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Cereți pretutindeni renumitul CEAI ENGLEZESC

Horniman

Reprezentantul general și depositar: Societatea anonimă

„Otto și Alfred Herzog“

4. 4-15 București Calea Văcărești 4.

Tipografia Seminarului teologic greco-catolic Blaj.

O moară cu vapori

se vinde în comuna Nadăș
judetul Arad lângă Bărzava

Moara are: o locomotivă de 10 H P. fabricată M. A. V., 2 pietri nr. 42; un picior de Wahtzere nr. 21° din fabrica Ganz; o sită dublă Radiol, o sită simplă Radiol; un curățitor de grăunțe cu trier fabrica »Național«.

Moara este în funcțiune și are clientelă mare.

Lângă moară este locuința pentru proprietar cu 3 odăi, cuină și cămară. Separat locuința pentru morar, grajd, coteț pentru rămatori și o grădină mare. În curte 2-300 metri cubi lemne de foc.

Informațiuni de la proprietarul Andrei Spányor, com. Nadăș, jud. Arad, sau

Ștefan Pușcaș, frizer
Blaj, jud. Alba de Jos.

(2) 2-3

Oricine are ceva de vândut ori de cumpărat, să publice în »Unirea Poporului«, prin ajutorul căreia s'au făcut și până acum mai multe târguri bune. Prețul de publicare se află în fruntea gazetei la partea dreaptă și este mai ieftin decât al tuturor gazetelor din țară. Bani se trimit înainte.

M. FRIEDMANN

ceasornicar și juvaer în BLAJ
Strada Timotei Cipariu.

Se găsesc tot felul de oroloage atât de bușunar cât și de perete, dela fabricile celea mai renumite. — Mai vindeși cele mai frumoase cadouri de Sărbători.

Prețuri moderate.
5. 5-?

Cumpăr aurituri și argintării.

Mare ieftinătate la Blaj

la magazinul

ȘTEFAN NYERGES

se vând cu prețuri ocazionale stoffe de iarnă, flanele, barcheturi, tricotaje, sifoane, borangicuri pentru costume naționale, sirmă, arniciuri, bumbăcărie ș. a.

La secția cu coloniale:

aflați renumitul ciai englezesc, romuri veritabile, pesmeți, bomboane, ciocolată, și cele mai bune cafele, orezuri, făină. — Nu scăpați ocazia!

(3) 16-52

— Serviciu prompt! —